

indkomst, men også en styrkelse af incitamenterne til at arbejde og spare op.

Finansieringen af lempelserne tilvejebringes bl.a. gennem en række stramninger af erhvervsbeskatningen (herunder en markant belastning af landbruget), højere benzin- og dieselaftgifter (og derved bl.a. øget grænsehandel), afskaffelse af skattestoppet (og derigennem øgede afgifter og ejendomsværdiskat) samt budgetforbedringer vedr. arbejdsmarkedspolitikken (ved vurderingen af forslaget er det beregningsteknisk forudsat, at bidraget herfra svarer til de skønnede budgetvirkninger af »Flere i arbejde«).

Samlet set skønnes der at være tale om underfinansiering på cirka 2 mia. kr. i »fase 1«. I de konkrete elementer i forslaget tages der ikke stilling til, hvorledes disse skal indpasses i den mellemfristede økonomiske strategi. En række af de foreslåede tiltag indebærer midlertidige provenuvirkninger, mens afskaffelse af skattestoppet fra 2004 og frem til 2010 medfører et mer-provenu – sammenlignet med videreførelse af skattestoppet – svarende til varigt knap 8 mia. kr.

Korrigeres provenuet i »fase 1« for midlertidige virkninger og skattestop indebærer denne del af forslaget en netto forbedring af de offentlige finanser på knap 2 mia. kr.

Den lavere marginalskat medfører en styrkelse af arbejdsudbuddet for brede grupper på arbejdsmarkedet. Primært i form af øget gennemsnitlig arbejdstid og – i noget mindre omfang – øget erhvervsdeltagelse. For de afledte virkninger på de offentlige finanser trækker i modsat retning adfærdsvirkninger i form af forøget grænsehandel samt den generelle forøgelse af afgifterne.

De yderligere lempelser af beskatningen af arbejdsindkomst i »fase 2« forstærker incitamentsvirkningerne med hensyn til erhvervsdeltagelse og gennemsnitlig arbejdstid.

Men dermed bruges samtidig reformens mulige bidrag til realisering af målsætningerne vedrørende arbejdsudbud og de offentlige udgifter frem mod 2010. Behovet for ad andre veje – herunder arbejdsmarkeds- og socialpolitiske tiltag – at øge den strukturelle beskæftigelse er derfor uændret stort. Selvom reformen således som nævnt indebærer gunstige virkninger med hensyn til arbejdsudbud, opsparing og skattesystemets gennemskuelighed, bidrager den samlet set – når lempelserne i »fase 2« indregnes – ikke til at sikre finansieringen af stigende ældreudgifter og forudsætningerne om offentligt forbrug frem til 2010.